

غزل شماره ۱۳۸

یاد باد آن که ز ما وقتِ سفر یاد نکرد

به وداعی دلِ غمیده ماشاد نکرد

آن جوانخت که می زد ر قم خیر و قبول

بنده پیرندانم ز چه آزاد نکرد

کاغذین جامه به خواب بشویم که فلک

رهنمونیم به پایِ علم داد نکرد

دل به امید صدایی که مگر در تو رسد

نالۀ ما کرد در این کوه که فرهاد نکرد

سایه تابان گرفت ز چمن مرغ سحر

آشیان در شکن طره شمشاد نکرد

شاید از پیک صبا، از تو بیاموزد کار

زان که چالاکتر از این حرکت باد نکرد

کلب مشاطه صنّعش نکشد نقشِ مراد

هر که اقرار بدین حُسنِ خداداد نکرد

مطربا پرده بگردان و بزین راه عراق
که بدین راه بشدیار و زما یاد نکرد

غزلیات عراقیست سرود حافظ
که شنید این ره دلوز که فریاد نکرد

تفسیر فال

گذشته ها گذشته است و به واقع، زمان آن فرا رسیده که کینه ها را کنار بگذاریم و به فراموشی بسپاریم. در این راستا، از خودتان مروت و گذشت نشان دهید تا بتوانید فضایی مثبت و سازنده ایجاد کنید. در حالی که منتظر پاسخ نامه ای هستید، امیدوار باشید زیرا همواره نور راه انسان هاست و قطعاً پاسخ آن نامه خواهد رسید. شما نه تنها برای خود، بلکه برای دیگران نیز سرمشق و الگوی خوبی هستید. با نیکوکاری و بزرگواری رفتار کنید تا

دیگران از شما عبرت بگیرند و در پیروی از اصول انسانی گام بردارند. این کار نه تنها موجب تعالی روحی خودتان می‌شود بلکه می‌تواند الهام‌بخش دیگران نیز باشد تا در زندگی شان رفتارهای اخلاقی را مدنظر قرار دهند.

به کوشش : پارسی دی

منبع تفسیرها: آلامتو و سلام دنیا